

[Hans Nielsen.]

det er vist ikke Skik og Brug, at Ministerierne indføjer saadanne Bemærkninger, og jeg kunde ønske at høre af den højtærede Minister, hvilke særlige Grunde der har været til at indskyde denne. Jeg skal derfor afvente at høre, dels hvad Formanden for Udvalget har at sige til dette, og dels hvad den højtærede Minister har at sige til denne ikke overdrevne diplomatiske Bemærkning, der her har indsneget sig.

Fraenkel: Jeg skal heller ikke tage meget af Tingets Tid, saa meget mindre som den af mit Parti designerede Ordfører ikke kan tale i Dag, da han er sygemeldt. Det vil jo vise sig, hvordan Flertallet ligger i Udvalget, naar vi kommer til en Drøftelse; jeg har ganske vist en helt anden Opfattelse end den, der blev gjort gældende af den ærede sidste Taler. Men skønt jeg ikke vil genoptage Kritikken af Forslaget fra sidste Aars første Behandling, vil jeg dog ikke tilbageholde en Bemærkning af mere formel Natur. Det undrer mig, at Forslaget er blevet forelagt igen ganske i samme Form som forrige Gang, for der kan dog ikke være Tvivl om, at der ingen som helst indre Forbindelse er mellem de to Forslag, der her søges gennemført ved samme Lov. Der burde være forelagt to forskellige Lovforslag. At Talen er om to Embedsmænd indenfor den samme Etat, er jo et rent ydre Forhold, der ikke har noget som helst at gøre med den indre Forbindelse, der gerne skulde være mellem Forslag, der fremsættes i det samme Lovforslag. Men nu faar vi altsaa Lovforslaget i Udvalg, og jeg skal hverken rekommandere eller disrekommandere noget; det vil jeg vente med, til vi kommer saa vidt. Jeg skal altsaa kun anbefale, at Lovforslaget hurtigst muligt kommer til Behandling i Udvalget.

Niels Petersen: Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige en velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag — i dets Helhed, for at der ikke skal være nogen Tvivl, og jeg finder heller ikke nogen Anledning til at komme ind paa de Udtalelser, der faldt i sidste Samling ved første Behandling; der er ingen Anledning til at gentage denne Diskussion, det vil være rigtigst, at Forslaget snarest kommer til Udvalgsbehandling. Men jeg vil gerne ligesom Socialdemokratiets ærede Ordfører afvente en Udtalelse fra den ærede Ordfører for Venstre om hans Meddelelse til Udenrigsministeriet om, at Forslaget

„ikke havde kunnet gennemføres i nævnte Rigsdagssamling i den forelagte eller ændret Form.“

Jeg gaar ud fra, at der vil komme til at foreligge en nærmere Forklaring derpaa, baade fra Udenrigsministeren og fra den daværende Formand for Udvalget.

Udenrigsministeren (Moltesen): Med Hensyn til selve Lovforslaget skal jeg bemærke overfor det ærede Medlem Hr. Fraenkel, at det forekommer mig, at der er Sammenhæng mellem disse Lovparagraffer, og jeg synes, det vil være vanskeligt, naar man skal lovgive om Embedsmænd indenfor samme Administration, at have et Lovforslag for hver enkelt af dem; det vil besværliggøre og vidtløftiggøre Lovgivningsarbejdet. Men dette var jo ogsaa kun noget formelt; jeg glæder mig for øvrigt over den, synes jeg, velvillige Tone, som det ærede Medlem omtalte Forslaget i, og jeg venter mig derfor noget godt af den kommende Udvalgsbehandling.

Hvad angaar det, der blev fremhævet af de to ærede Medlemmer, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, da var det naturligvis nødvendigt, at der i Bemærkningerne blev optaget en Begrundelse af, hvorfor Ministeriet allerede har konstitueret en Embedsmand i Genève. Det kunde vi naturligvis ikke gøre uden at have faaet en Bemyndigelse dertil fra de fire Partier gennem Udvalgets Formand, og Bemærkningerne til Lovforslaget er altsaa bygget paa denne Meddelelse. Andet og mere er der ikke at sige til den Ting. Det viser sig jo, at man kan se forskelligt paa, hvorvidt det er i Overensstemmelse med det historiske. De to nævnte ærede Medlemmer ser paa det, som om Forslaget kunde være gennemført; de to andre ærede Medlemmer føler sig overbevist om, at det ikke kunde gennemføres. Heroverfor maa Udenrigsministeren i Virkeligheden staa som den ophøjede Tilskuer og haaber saa paa, at det i denne Samling skal lykkes at faa noget positivt ud af Forslaget til Fordel for vor Udenrigstjeneste.

Vanggaard: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vil hævde, at der var et stort Flertal indenfor Udvalget for at gennemføre dette Lovforslag uændret, saaledes som det blev forelagt. Jeg maa hævde, at det var der ikke, for hvis der havde været det, vilde Forslaget selvfølgelig være blevet gennemført. Derfor er det ikke urigtigt, hvad der staar i Bemærkningerne til Lov-